

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

CONTACTS

CĂLĂTORIA UNUI PELERIN

Destinația este
ceea ce contează

Diamantul din furnicar

Recunoaște
potențialul

Lecția de înot

Vei pluti sau
te vei scufunda?

NOTA EDITORULUI CEA MAI BUNĂ INVESTIȚIE

Cu ceva timp în urmă am dat peste un citat atribuit lui Confucius și se potrivește subiectului: să investești în oameni și cât este de important să înveți. Citatul spune: „Dacă planifici pentru un an, atunci plantează orez. Dacă planifici pentru zece ani, atunci plantează copaci. Dacă planifici pentru sute de ani, atunci educă oameni.”

După mai multe cercetări am aflat că internetul greșise, iar citatul trebuia acreditat unui alt filozof chinez, Guan Zhong. Și traducerea exactă este puțin diferită, însă ideea generală era cam aceeași, de aceea eu prefer versiunea mai profundă pe care am citat-o anterior.

În ultimele 18 luni și ceva, lumea noastră a trecut printr-o pandemie de proporții neîntâlnite în ultimii 100 de ani. Milioane de oameni și-au pierdut viața și mulți alții și-au pierdut mijloacele de subsistență sau au îndurat răsturnări enorme de situație. Chiar și noi, cei mai norocoși care am scăpat de întreruperi majore ale vieților noastre, am avut multe ocazii în care să ne gândim la viațele noastre și poate, să

ne concentrăm pe ceea ce contează cu adevărat.

În cazul părinților, a fost și o perioadă în care ne-am preocupat mai mult de educația și de educarea copiilor noștri deoarece școlile au fost închise o dată, de două ori, sau chiar de mai multe ori în multe țări. Eu a trebuit să-mi reamintesc diverse subiecte cum ar fi împărțirea cu numere mari, temperatura diferitelor corpuri din sistemul solar și fiul nelegitim al lui Cezar cu Cleopatra. După cum ne îndrumă citatul original, situația mi-a arătat importanța învățării ca un proces pe termen lung, pe viață, ce poate continua să-ți aducă rezultate pozitive și după ce ai ieșit de pe băncile școlii.

Deși cred că citatul lui Guan Zhong conține multe adevăruri, cred că este incomplet. Există o investiție și mai bună în oameni, la orice vârstă. Este investiția în inimile și în sufletele oamenilor ascultându-i, înțelegându-i, alinându-i și, cel mai important, prezentându-le pe Iisus, Cel care le poate ierta trecutul, le poate transforma prezentul, le poate lumina viitorul și le poate dărui un viitor de bucurie, împlinire și pace eterne.

ELSA SICHROVSKY

Dureri de creștere

În timpul unui test de scris la clasa I, am observat că o elevă a mea, Cindy, nu scria nimic. „Nu-mi amintesc nici un răspuns!” răspunse ea printre lacrimi. Am luat-o de mână și am dus-o afară să respire adânc și să se liniștească. Împreună am repetat sunetele învățate în acea săptămână. Cu îndrumare și încurajare s-a întors în banca ei și a reuși să-și amintească două din cele opt cuvinte. Ea s-a bucurat că și-a amintit chiar și atât, însă se pare că situația i-a zdruncinat încrederea în sine.

Seara, după lucru, stăteam și scriam rezultatele elevilor în registrul meu și am ajuns la numele lui Cindy. Mi-am amintit de suferința din ochii ei și mi-am simțit propria frustrare în lacrimile ei. Și eu studiez cărți despre predare și discut cu colegii despre provocările cu care mă confrunt. Totuși, nu vedeam că progrezes în abilitățile mele. În câteva luni urma să termin primul meu an de predare dar simțeam că m-am izbit de un zid. Oricum, eu și Cindy aveam ceva în comun: renunțarea nu era o opțiune!

În restul semestrului am simțit că eu și Cindy eram într-o călătorie împreună. Eu continuam să o încurajez în fiecare săptămână când se stresa și nu își amintea cum să scrie cuvintele. Privind-o

cum se luptă cu hotărâre cu neliniștea ei să-și rezolve testele săptămânale m-a încurajat în căutările mele să găsesc soluții la problemele clasei mele. De câte ori fețișoarele acelea mă priveau cu confuzie și plictiseală, îmi dădeam seama că trebuia să-mi schimb metoda de prezentare a respectivului concept.

Să înveți din greșeli poate fi dureros, fie că ești elev de clasa I, sau învățător în primul an, însă eforturile ne pot întări pe toți. Cu timpul Cindy a reușit să-și amintească vocabular și să dea un test fără să se panicheze că uită vreun cuvânt. Ea a înțeles că testele îi sunt de ajutor să vadă ce cuvinte trebuie să se străduiască să mai învețe și pe care le-a învățat bine. Iar eu, deși mai fac la rândul meu greșeli în predarea mea, am progresat în încredere și în strategiile de predare și cum să tratez situațiile ce apăreau în clasă. Am avut nevoie de un copilaș de 6 ani să mă învețe că trebuie să lupt să trec de durerile de creștere ca să-mi ating țelul dorit.

ELSA SICHROVSKY ESTE SCRITOARE LIBER-PROFESIONISTĂ. EA TRĂIEȘTE CU FAMILIA EI ÎN TAIWAN.

Depășește slăbiciunile personale

MARIA FONTAINE

Viața este asemănată de multe ori cu o școală, ceea ce este o bună analogie. Dumnezeu permite tot felul de lucruri să se întâmple în viețile noastre să ne testeze, să vadă cum reacționăm, să ne învețe lecții și să ne ajute să progresăm spiritual. Dorința Lui prin toate acestea este, bineînțeles, ca noi să ne implicăm, să observăm lecțiile, să învățăm din ele și să ne atingem potențialul. Pe scurt, testele vieții sunt plănuite de El să ne ajute să fim oameni cum știe El că putem fi.

Unul dintre lucrurile de care se folosește Dumnezeu pentru aceasta, fie că îți vine să crezi sau nu, sunt slăbiciunile noastre. Oricine are slăbiciuni. Dumnezeu le permite cu diferite motive, în funcție de ce știe El că are fiecare nevoie. Ele, printre altele, ne învață smerenie, răbdare și alte virtuți; ne învață puterea rugăciunii, ceea ce ne ajută să trăim mai aproape de Dumnezeu și să ajungem mai dependenți de El; și ne ajută să-i înțelegem mai bine pe alții, fiind astfel mai în măsură să-i ajutăm și să-i încurajăm când trec

prin probleme și teste.

Slăbiciunile noastre sunt făcute să ne ajute, ceea ce se întâmplă de câte ori învățăm din ele. Primul pas este să recunoaștem că există o problemă, iar pasul următor să hotărâm să facem ceva în legătură cu asta, să ne depășim slăbiciunea cu ajutorul lui Dumnezeu. După ce ai făcut odată acești doi pași îți devine mai ușor să recunoști problema când apare – de aici și testul. Vei rezista tentației sau te vei lăsa pradă ei? Iar dacă decizi să-i rezisti, o vei depăși prin forțele proprii sau vei apela la ajutorul lui Dumnezeu?

Lucrul corect, bineînțeles, este să hotărăști să-i rezisti, iar lucrul cel mai înțelept este să-i ceri ajutorul lui Dumnezeu, fiindcă Dumnezeu poate face lucruri uman imposibile. Biblia este plină de promisiuni precum: „La oameni lucrul acesta este cu neputință, dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință”.¹ și „Iată, Eu sunt Domnul Dumnezeu oricărei făpturi. Este ceva prea greu pentru Mine?”² Dumnezeu dorește să te ajute să-ți depășești slăbiciunile și te poate ajuta dacă i-o ceri.

El te va ajuta, însă nu va face să îți fie mai ușor

1. Matei 19:26

2. Ieremia 32:27, tradus din engleză

dându-ți răspunsurile înaintea testului. Atunci nu ar fi un test. De fapt, depășirea slăbiciunilor serioase de lungă durată nu implică să treci un singur test. Este mai degrabă ca un curs. Studentul care dorește să fie priceput într-un anumit subiect trebuie să studieze din greu și să repete din nou și din nou și să dea câteva teste înainte de examenul final. Dar după ce a trecut cursul nu mai trebuie să repete aceleași teste. A învățat acele lecții, deci nu mai este necesar să fie testat din ele. A absolvit acel curs și trece la altul. La fel este și în școala vieții.

Când ai făcut progrese substanțiale cu o anumită slăbiciune, atunci El te poate învăța alte lucruri sau te poate întări în alte aspecte. Când termini un curs și treci la un alt nivel, munca pentru următorul este de obicei puțin mai dificilă, dar ai câștigat abilități noi din cursul anterior, care te vor ajuta să răspunzi noi provocări și vei continua să progresezi.

Nu contează dacă testul este mare sau mic. Ce este important pentru Dumnezeu este să fii dispus să accepți fiecare test când vine și să ai încredere că El știe ce face când ți-l aduce în cale.

El îți înțelege inima. El știe de ce ai nevoie ca să crești. El înțelege ce are nevoie sufletul tău și știe exact cum să-l hrănească și să-l întărească.

Deci, data viitoare când te chinui cu vreo slăbiciune personală, mai bine decât să-i cedezi sau să te plângi că viața este prea grea, ia-o ca pe o provocare. Alege să înveți din ea și vei ajunge să excelezi în școala vieții.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

În școală, după ce ai învățat o lecție primeai un test. În viață, primești un test ca să înveți o lecție. – Tom Bodett (n. 1955)

UDAY PAUL

Călătoria unui pelerin

Ruta mea de tren preferată din întreaga lume este linia australiană Pacific – Oceanul Indian. Această linie de tren unește Sydney-ul, pe coasta de est, cu Perth, pe coasta de vest, cuprinzând un întreg continent și unind două oceane, cel Pacific și cel Indian. Se întinde pe o distanță de 4352 km și trece prin trei fuse orare – mai mult decât ruta Londra – Istanbul.

Din cele 65 de ore de călătorie, trenul străbate în mare parte unele dintre cele mai accidentate și mai deșerte zone din lume. La un moment dat trenul trece prin Câmpia Nullarbor, un teren arid și fără copaci, de culoarea ardeului roșu și care se aseamănă mai mult cu un peisaj de pe Lună. Cuvântul „Nullarbor” provine din latinescul nullus arbor, adică „fără copaci”. De-a lungul căii ferate și cât vezi cu ochii în depărtare se așterne acest teren de calcar, ars și neroditor. Iar pentru 478 km nu există nici o curbă; aceasta este cea mai lungă linie dreaptă de cale ferată din lume.

După o călătorie aparent fără sfârșit, trenul ajunge în cele din urmă la destinația finală – orașul Perth. Îți dă impresia că ai ajuns într-o altă lume. Bogăția orașului, străzile frumoase, clădirile pompoase, parcurile și spațiile deschise, râul minunat care se varsă în mare – greu de crezut că numai cu puțin timp în urmă nu am văzut în jurul nostru decât nisip și tufișuri. Am

ajuns la un oraș nou și strălucitor, însă numai după ce am străbătut acea enormă deșertăciune.

Ce analogie minunată este aceasta pentru călătoria unui creștin! Precum un pelerin care trece prin această lume tranzitorie, modalitatea cea mai eficientă de călătorie este calea pe care a ales-o Dumnezeu pentru acel pelerin, așa cum și trenul merge pe șinele drepte montate pentru el. Cu ajutorul Duhului lui Dumnezeu putem trece și noi prin deșertul acestei lumi mângâiați de pacea și confortul date de El.

La sfârșitul călătoriei noastre ne așteaptă un oraș nou și strălucitor – un oraș clădit nu de mâini omenești, ci chiar de Dumnezeu, Creatorul Însuși. După cum este descris în Apocalipsa 21, acest oraș nu se aseamănă cu nici un alt oraș și este pregătit pentru toți copiii Lui preaiubiți, cei care Îl iubesc și trăiesc călăuziți de dragostea Sa; un oraș în care, diferit de orașele clădite de om, sălășluiește bunătatea, iar răul nu va pătrunde niciodată; un oraș în care vom lăsa în urmă arșița, praful și impuritățile acestei lumi. „Vechile suferințe vor fi uitate... și nimănui nu-i vor mai veni în minte”.¹

Să călătorim și noi pe calea pe care Dumnezeu a trasat-o pentru noi, bucurându-ne de călătorie și încrezători că El este cu noi și că ne va ajuta să ajungem în siguranță la destinația noastră cerească.

1. Isaia 65:16-17

SALLY GARCÍA

„Lumea este plină de o grămadă de lucruri, sunt sigur că ar trebui să fim cu toții fericiți ca regii”. Această afirmație care ne invită la o lume de explorare, a fost scrisă de Robert Lewis Stevenson în *A Child's Garden of Verses* iar tata mi-o cita de multe ori când eram mică. El avea o curiozitate nesătulă și pe măsură ce creșteam, creșteau și mormanele de cărți pe fiecare raft din micuța noastră casă. Dacă doream să știm ceva, luam cărțile și căutam în ele, sau găseam oameni care știau despre acel subiect. Pe lângă cărți eram interesați de tot felul de meșteșuguri – țesut, tors și vopsit lână, meșteșugărit cu lemn și piele, caligrafie, croșetat, brodat și nenumărate truse.

După ce am adus acasă câteva mâini de scoici din prima mea călătorie la mare, am fost curioasă să le știu numele și să le sortez după formă. Mai pe urmă am ajuns să scriem tuturor vânzătorilor de scopi din întreaga lume și să cumpărăm specimene din orice ocean. Ne-am înscris într-un club unde ne întâlneam cu alții o dată pe lună să identificăm scoici, să facem schimb și să ne arătam colecțiile. A fost o experiență bogată pentru mine, ca tânără, și am văzut cât de multe puteam învăța dacă doar ascultam și interacționam cu

alții mai experimentați.

Bucuria de a învăța a fost cheia aventurii vieții mele. Încerc să îmi amintesc sfatul lui Bill Nye să fii dispus să începi conversații cu străini: „Toți cei cu care te vei întâlni știu ceva ce tu nu știi”.

Vorbeam recent cu o prietenă care tocmai fusese diagnosticată cu cancer la sân. Acum face o serie de investigații, înainte să înceapă o lungă serie de chemoterapie. Mi-a povestit de oamenii pe care îi întâlnește în sălile de așteptare la centrele medicale și ocaziile să le dăruiască puțină mângâiere și să planteze semințe de credință. Deși situația ei este serioasă și sobră, ea pare dispusă să învețe din toată această experiență și să privească înainte să poată mângâia pe alți cu mângâierea cu care ea însăși este mângâiată de Dumnezeu.¹ Îi admir credința și curajul și sper să pot învăța și eu alături de ea.

Isus a fost numit de multe ori Rabin, adică învățător, și a promis că Duhul Sfânt ne va învăța de asemenea.² Ne dă înțelepciune și înțelegere în toate experiențele și situațiile, de la cele aparent nesemnificative până la cele transcendente. Adevărata bucurie a învățării este să stai la picioarele Lui și să înveți de la El.³

1. Vezi 2 Corinteni 1:4.
2. Vezi Ioan 14:26; 16:13.
3. Vezi Luca 10:38-42.

SALLY GARCÍA ESTE PROFESOARĂ,
MISIONARĂ ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA
THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN CHILE.

SUBIECTE DE MEDITAȚIE

CUM SĂ CONSTRUIEȘTI

Lucru mare este să fii copil a lui Dumnezeu, să trăiești ca și cum aceea este ultima ta zi, însă să planifici de parcă ai trăi o sută de ani.
– C. S. Lewis (1898-1963)

Dacă nu poți face lucruri mărețe, obișnuia să spună Maica Tereza, fă lucruri mărunte cu multă iubire. Dacă nu le poți face cu multă iubire, fă-le cu puțină iubire. Dacă nu le poți face cu puțină iubire, fă-le oricum. – John Ortber (n. 1957)

Cele mai mari lucruri realizate pe pământ au fost făcute puțin câte puțin. – Thomas Guthrie (1803-1873)

Ceea ce sperăm să facem cu ușurință într-o zi trebuie să învățăm mai întâi să facem cu perseverență. – Samuel Johnson (1709-1784), scriitor și critic englez

Nu aș fi reușit niciodată să fac câte am făcut fără obiceiurile punctualității,

ordinii și hărniciei, fără hotărârea să mă concentrez pe ceea ce lucrăm în acel moment.
– Charles Dickens (1812-1870), scriitor englez

Ceea ce faci zi de zi contează. Așa să-ți înveți copiii. – Amanda Pays (n. 1959)

Începe acum să fii ceea ce vei fi mai apoi.
– Sf. Ieronim (347-420)

Cel mai de preț rezultat al educației este, probabil, să te poți mobiliza să faci ceea ce trebuie făcut, atunci când trebuie făcut, fie că îți place, fie că nu; este prima lecție care trebuie învățată; și oricât de timpuriu începe antrenamentul omului, aceasta este și ultima lecție pe care o învață. – Thomas H. Huxley (1825-1895)

Secretul succesului este constanța scopului.
– Benjamin Disraeli (1804-1881)

Inspirația vine când lucrezi în fiecare zi.

Talentul este mai ieftin decât sarea. Ce îi separă pe cei talentați de cei de succes este munca. – *Stephen King (n. 1947)*

Viziunea fără acțiune este un simplu vis. Acțiunea fără viziune este doar ca să treacă timpul. Viziunea cu acțiune poate schimba lumea. – *Joel A. Braker*

Dacă simți că ai făcut greșeli, că ai cotic greșit, sau că ai eșuat amar cu una sau alta, ai companie bună. Mulți dintre eroii lui Dumnezeu din Biblie au făcut la fel, însă au învățat din greșelile lor. Iar Dumnezeu a venit la ei, în mijlocul viselor lor eșuate și a dezamăgirilor lor și le-a dat un nou motiv pentru care să trăiască. Asta poate face El când renunțăm la planurile și la proiectele noastre și le încercăm pe ale Sale. El ne dă scopuri care ne ajută să creștem și să ne mișcăm în direcția cea bună, apoi ne ajută să le atingem. Dă-i o șansă. Lasă-L să-ți dea lucrurile bune pe care le are pentru tine. – *Nana Williams*

Învață din ziua de ieri, trăiește pentru azi și speră pentru mâine. – *Albert Einstein (1879-1955)*

Fă acel lucru care crezi că nu poți să-l faci. Eșuează. Încearcă din nou. Fă-l mai bine a doua oară. Singurii oameni care nu cad sunt cei care nu încercă. Acesta este momentul tău. Profită de el. – *Oprah Winfrey (n. 1954)*

Ai încercat. Ai eșuat. Nu contează. Încearcă din nou. Eșuează din nou. Eșuează mai bine. – *Samuel Beckett (1906-1989)*

Adversitatea întinde limitele a ceea ce credem acceptabil că putem face. Până nu învață din experiență că poate supraviețui adversității, orice om se opune să-și întindă limitele. Eșecul împinge omul să își regândească statu-quo-ul. – *John C. Maxwell (n. 1947)*

Încredințea-te unui vis. Cine încercă ceva mareț dar eșuează nu este un total eșec. De ce? Fiindcă poate fi sigur că a avut succes cu cea mai importantă bătălie a vieții – și-a învins frica să încerce. – *Robert Schuller (1926-2015)*

– *Charles Baudelaire (1821-1867)*

Nu există zi neimportantă în viața nimănui.
– *Alexander Woolcott (1887-1943)*

Nu este ceea ce faci din când în când ci ceea ce faci zi de zi ce contează. – *Jenny Craig (n. 1932)*

Liftul către succes este nefuncțional. Trebuie să folosești scările ... treaptă cu treaptă.
– *Joe Girard (1928-2019)*

Azi este doar o zi între toate zilele care vor fi. Însă ce se va întâmpla în toate celelalte zile care vor urma depinde de ceea ce vei face azi.
– *Ernest Hemingway (1899-1961)*

Întrebarea pentru fiecare om nu este ce va face dacă ar avea toate avantajele mijloacelor necesare, timpului, influenței și educației, ci ce va face cu ceea ce are acum.
– *Frank Hamilton (n. 1985)*

CURTIS PETER VAN GORDER

DIAMANTUL DIN FURNICAR

Am dat peste o bijuterie de articol din *Reader's Digest* din 1997 despre cea mai mare mină de diamante din acea vreme – mina Argyle, în vestul Australiei. La apogeul producea milioane de carate pe an, inclusiv 90% din totalul de diamante roz.

Povestea începe în 1969. În râul Leonard sunt găsite două diamante. Geologii conclud că trebuie să existe un zăcământ semnificativ în zonă – dar unde? Asemenea tuturor misterelor bune, aceste descoperiri inițiale erau doar niște momeli provocatoare.

Le-a luat vreo câțiva ani căutătorilor de diamante din Argyle să adune personal și resurse pentru explorarea cu adevărat a zonei. Au lucrat în jurul râului și după șapte ani au mai găsit două diamante. Ce s-ar fi întâmplat dacă ar fi renunțat după șase ani?

În acel moment erau atât de siguri că sunt în pragul unei mari descoperiri încât au cumpărat toate elicopterele, mașinile 4X4 și toate hărțile din zonă ca să descurajeze competiția. Și nu după mult timp au descoperit filonul de la Argyle într-un vulcan inactiv. Însă de abia în 1983 – paisprezece ani de la prima descoperire – a început producția!

Din toate diamantele descoperite la Argyle, 50% aveau defecte și nu puteau fi folosite în

scopuri industriale, 45% nu erau pietre prețioase, și doar 5% erau de calitate. Dintre cele de calitate 16% erau galbene, 2% albe, 2% gri și mai puțin de 1% erau roz, roșii sau verzi. Diferitele culori provin de la mediul în care au fost create astfel: galbenul de la nitrogen, albastrul de la bor și rozul nimeni nu știe sigur.

După ce minereul este sfărâmat de trei ori, centrifugat, trecut prin raze X și suflat cu jeturi de aer, diamantele încep să se rostogolească pe bandă. Există opt forme standard în care este tăiat un diamant. Doar un maestru știe ce formă se potrivește fiecărui diamant. O mică greșeală în procesul de tăiere poate costa zeci de mii de dolari pierdere în carate.

Exploatarea minieră s-a încheiat în Argyle în noiembrie 2020 iar acum situl este dezafectat și reabilitat. Ceea ce mă face să mă gândesc: ce moștenire las în urma mea? Orice ar fi, va fi rezultatul faptului că mi-am pus viața în mâinile Maestrului să mă taie și să-mi dea forma cea mai potrivită potențialului meu maxim.

CURTIS PETER VAN GORDER ESTE SCENARIST ȘI MIM ȘI A LUCRAT 47 DE ANI ÎN PROIECTE MISIONARE ÎN 10 ȚĂRI DIFERITE. EL ȘI SOȚIA LUI, PAULINE, TRĂIESC ÎN PREZENT ÎN GERMANIA.

LI LIAN

ZILE OBIȘNUITE

În cartea *I'm Out to Change My World*, de Ann Kiemel, există un pasaj în care autoarea îi explică mamei ei despre o dificultate cu care se confruntă continuu în viața ei. Mama îi răspunde cam așa:

„Nu știi

Că viața e compusă din zile obișnuite

Când nu e nimeni să te bată pe umăr?

Când nu e nimeni să te laude?

Când nu e nimeni să te onoreze?

Nimeni să observe cât de curajos și nobil ești?

Aproape întreaga viață este compusă din zile obișnuite

Și tocmai felul cum trăiești aceste zile obișnuite

Determină dacă ai sau nu momente mărețe.”

Zile obișnuite. Cu toții avem din acestea. Între muncă, termene limită, îndatoriri, ședințe, telefoane, grijă pentru familiile noastre, gătit, curățenie și rufe (care sunt probabil pe la sfârșitul listei), ajungem la sfârșitul zilei extenuați și frustrați, cu sentimentul că nu am realizat nimic semnificativ și suntem încă departe de a ne atinge țelurile.

În astfel de momente îmi amintesc de un

citad de Marian Wright Edelman: „Încercând să gândim cum să ne punem amprenta în mod semnificativ nu trebuie să ignorăm diferențele mărunte zilnice pe care le facem, care acumulate în timp, pot ajunge să reprezinte ceva semnificativ ce nu am putut anticipa”.

Se pare că, dacă vreau ca zilele mele obișnuite să însemne ceva sau să schimb ceva în viața mea, trebuie să încep cu pași zilnici în acea direcție. Copiii nu merg și nu învață să se dea cu bicicleta într-o zi, iar acea medalie de aur pe care atletul o ridică cu mândrie în fața aparatelor de fotografiat este rezultatul multor zile obișnuite de antrenament consistent.

Zilele obișnuite sunt cele care clădesc caracterul. Zilele obișnuite, în care luăm decizii corecte și facem ceea ce trebuie, dau formă viitorului. Să facem ce putem mai bine cu zilele obișnuite. Cine știe? Momentele mărețe pot apărea chiar după colț.

LI LIAN ESTE CERTIFICATĂ COMPTIA ȘI LUCREAZĂ CA ADMINISTRATOARE PENTRU O ORGANIZAȚIE UMANITARĂ ÎN AFRICA.

JOCUL DE TETRIS

CHRIS MIZRANY

Unii cred că fiecare are locul lui în viață și toți trebuie doar să ne găsim locul unde ne potrivim. Alții cred că suntem cu toții liberi să facem ce vrem, să urmăm adevărul nostru și să decidem ce vrem și cine vrem să fim.

În final, indiferent de calea pe care o aleg, mulți oameni ajung să caute cu disperare locul unde se potrivesc, acasă, la muncă sau în grupul lor de prieteni sau în comunitate, și se străduiesc să se potrivească acolo, mulțumiți că și-au găsit locul și sperând să se poată instala acolo toată viața.

În căutarea noastră pentru individualitate, destin sau impact, ne putem imagina ca un joc de tetris uman, unde ne învârtim frenetic până simțim că ne potrivim cum trebuie. Și de multe ori, în acest proces de potrivire „perfectă”, ne pierdem scopul și pasiunea. Precum formele de tetris, individualitatea noastră dispare.

Dar nu trebuie să fie așa. Da, fiecare avem un scop, însă acesta nu este să ne înghesuim în normalitate, sau să fim „exact” ca un mentor special, sau să căutăm la nesfârșit modalități prin care să ne lăsăm amprenta. Ne găsim scopul și locul când ne dăm seama că suntem iubiți, iertați și aleși copii ai lui Dumnezeu, iar El ne-a făcut pe fiecare dintre noi să fim unici cu un motiv.

Poate scopul tău în viață este ceva ce nimeni nu s-a gândit până atunci, fiindcă este special pentru tine. Sau poate, ca și mine, te găsești într-un ciclu lucru-casă, străduindu-te să te îngrijești cât poți de bine de cei dragi ție cât și pentru alții, deși nu simți că realizezi ceva extraordinar. Este ok. Lumea aceasta are nevoie de bărbați și de femei care se evidențiază în viața de zi cu zi nu pentru că sunt uimitori, ci pentru că au un Dumnezeu uimitor. El ar fi putut să ne facă perfecți, dar nu a făcut-o; El ne-a făcut așa cum suntem.¹ Fiecare putem avea diferite roluri și putem găsi bucurie împărțind aceste roluri cu alții.

CHRIS MIZRANY ESTE MISIONAR,
FOTOGRAF ȘI DESIGNER WEB CU HELPING
HAND ÎN CAPE TOWN, AFRICA DE SUD.

Ajutorul, sfatul și călăuzirea lui Dumnezeu sunt disponibile tuturor. Și mai mult, El dorește să te ajute! Trebuie doar să îi ceri:

Iisus, doresc să Te cunosc și să Te am alături de mine. Te rog să vii în inima mea și să mă ierți pentru toate greșelile făcute. Te rog să-mi dai înțelepciune să iau decizii bune. Uplete-mă cu Duhul Sfânt și ajută-mă să Te cunosc mai bine și să mă apropiu de Tine prin citirea Bibliei. Amin.

1. Vezi Filipeni 2:13.

LECȚIA DE ÎNOT

KEITH PHILLIPS

Ai observat că unii oameni reușesc să se țină la suprafață în ciuda problemelor și dificultăților cărora le fac față, pe când alții se duc la fund? Ce-i deosebește pe unii de alții? Din câte am văzut eu, factorul cel mai important este credința lor în dragostea lui Dumnezeu. Când cei care înțeleg că Dumnezeu îi iubește foarte mult sunt, uneori, și ei în situații copleșitoare, totuși ei știu că Dumnezeu nu îi va lăsa să se înece. Deci, spre deosebire de cei care nu au o asemenea credință, ei nu se zbat doar ca să-și țină capul deasupra apei – sau, și mai rău, nu se panichează și nu se duc la fund și mai repede. Încurajați de credința lor, ei înoată și își concentrează toată energia scopului de a ajunge la mal.

Dacă te simți mai mult ca unul care se duce la fund atunci poți să te pregătești pentru următoarea situație critică întărindu-ți credința în dragostea lui Dumnezeu. Vastitatea și profunzimea acestei iubiri trec peste puterea noastră de înțelegere, însă Biblia o aseamănă cu dragostea unui părinte pentru copilul său. „Cum se îndură un tată de

copiii lui, așa se îndură Domnul de cei ce se tem de El [il venerază]”.¹ Lui Dumnezeu nu îi place să te vadă în necaz. El nu încearcă să-ți facă viața cât mai dificilă. El este de partea ta și nu vrea decât să te vadă fericit și împlinit. Asta nu înseamnă că nu va permite niciodată să ai probleme, însă atunci când te vei afla în situații copleșitoare poți fi sigur că El va fi alături de tine. De fapt, există un verset în Biblie care promite exact lucrul acesta: „Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde și flacăra nu te va aprinde”.²

Primul pas pentru a învăța să înoți este să înveți să plutești, lucru care începe prin a învăța să te relaxezi și să nu te lupți cu apa. Pune-te în mâinile lui Dumnezeu, lasă-te pe spate, relaxează-te și lasă-L pe El să te susțină. Exersează lucrul acesta în ape mai puțin adânci, ca apoi să fii pregătit pentru orice îți rezervă viitorul.

KEITH PHILLIPS A FOST EDITOR ȘEF AL REVISTEI ACTIVATED TIMP DE 14 ANI, DIN 1999 PÂNĂ ÎN 2013. EL ȘI SOȚIA LUI, CARYN, LUCREAZĂ ACUM CU OAMENI FĂRĂ ADĂPOST ÎN SUA.

1. Psalmul 103:13

2. Isaia 43:2

SĂ FII ACOLO

Majoritatea părinților pot atesta că una dintre provocările continue este să petreacă timp calitativ cu copiii lor. Iar ceea ce face situația mai delicată este că definirea timpului calitativ poate să difere la fiecare părinte și copil.

Fiica mea cea mare preferă să aibă un plan când vine vorba de cum să petreacă timpul cu mine. Ideea ei de „timp cu mami” implică să știe dinainte exact ce activități vom face și cum voi participa eu activ de la început până la sfârșit. Cea de-a doua mea fiică, pe de altă parte, se descurcă în mare parte singură cu cărțile și jucăriile ei care o pot ține ocupată mult timp. Trebuie să fiu în preajmă și să arăt oarecare interes în fantezia lumii ei, însă ea este fericită și absorbită de ce face.

Deci, ce mi-am dat seama este că timpul de calitate înseamnă să fii prezent pentru copiii tăi. Este timpul când am ocazia să-i cunosc personal și să particip în mod activ la creșterea și la dezvoltarea lor, decât să fiu un simplu spectator.

Timpul de calitate nu înseamnă ore nesfârșite de timp cu fiecare copil și nici să orchestrez perfect toate activitățile ca să decurgă ca pe roate. Înseamnă să fiu mama copiilor pe care-i iubesc, să-i ascult când au ceva să-mi spună; este să observ micile schimbări din comportamentul lor și în felul cum acționează, ce ar indica că au nevoie de ajutorul meu. Este să comunic mai mult decât instrucțiuni și muștrări, ca să văd în inimile lor. Înseamnă să rezist tentației de a mă ocupa de grămada de rufe care mă așteaptă și să prețuiesc acele câteva minute citindu-le povești. Este un timp sacru când mă dedic complet copiilor mei și las în urmă lucrul și termenele limită, chiar și pentru o clipă.

Înseamnă să dau mai multă importanță viitorului crescându-mi copiii decât urgențelor prezente care pot așa de ușor să-mi aglomereze ziua.

Doresc ca într-o zi, când voi privi în urmă la acești ani, să știu că am făcut alegerile corecte fiindcă mi-am făcut timp în fiecare zi să le arăt copiilor mei cât de mult îi iubesc și îmi pasă de ei. Nu există cale mai bună pentru asta decât să fii acolo pentru ei și să faci orice timp cu ei să fie de calitate.

CHANDRA REES ESTE SCRITOARE LIBER-
PROFESIONISTĂ PENTRU COPII, EA ÎNSĂȘI
AVÂND CINCI COPII, ȘI TRĂIEȘTE ÎN SUA.

MARIE ALVERO

ÎNVAȚĂ-MĂ

Astăzi, în liniște, am ajuns să aflu ceva. Pentru o clipă am putut pătrunde în mintea copilului meu, când ea nu știa că o observ, și am văzut ceva ce nu este evident în mod normal. Era mai acerbă decât o percep eu de obicei și am văzut cât de diferit interpreta ea experiențele ei de viață față de cum mă așteptam eu să fie.

Probabil că fiica mea a încercat să-mi spună aceste lucruri, însă eu nu am auzit-o. Insistam să o văd așa cum voiam să o văd și să o aud prin filtrul înțelegerii mele și a așteptărilor mele pentru ea. Se pare că sunt multe lucruri pe care nu le știu sau nu le înțeleg despre ea.

De ce ne simțim incomod să recunoaștem că nu știm ceva? De ce credem că se așteaptă de la noi să știm? Psalmii spun că „Dumnezeu a potolit setea sufletului însetat și a umplut de bunătați sufletul flămând”.¹ Cei care tânjesc după adevăr și după bunătațea Sa primesc cuvintele Sale de adevăr și găesc puterea de a schimba partea lor de lume!

Lucrul acesta este valabil atât pentru partea spirituală, cât și pentru partea relațională și

intelectuală. Dacă credem că știm ceva, s-ar putea să ratăm ce este de fapt acolo. Vedem doar ce suntem obișnuiți să vedem și auzim doar ce suntem obișnuiți să auzim, doar dacă nu învățăm să o luăm mai încet, să observăm și să renunțăm la ideile preconceptuate.

Citim în cartea Proverbe: „Iată începutul înțelepciunii: dobândește înțelepciunea și, cu tot ce ai, dobândește priceperea”.² Pot duce la îndeplinire sarcini. Pot merge în diferite locuri. Pot avea diferite lucruri materiale, dar cel mai important în viață este să am înțelepciune și înțelegere.

Și, mai rău, este că pot rata chestii cum ar fi să-mi înțeleg copilul, dacă cred că eu le-am văzut deja pe toate și le știu pe toate. Mult timp m-a speriat sentimentul că nu știu. Preferam să stau în ape mai puțin adânci și mai familiare, decât să mă avânt în necunoscut. Dar am ajuns să înțeleg că dacă nu știi ceva este o ocazie să înveți ceva, așa că am zis: „Iată, aici sunt. Învăță-mă!”

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ
ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA
TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI
COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

1. Psalmul 107:9

2. Proverbe 4:7

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

ANOTIMPURILE VIETII

Când cazii la pământ, când dezamăgirile iau locul viselor, când toate pentru câte ai muncit din greu se spulberă în bucăți, ești tentat să disperii. În situații extreme ești tentat să renunți și să nu mai încerci.

Dar tocmai atunci trebuie să-ți amintești că ai fost creat cu un scop, iar acel scop nu este un lucru singular, ci complex și are multe fațete. Atâta timp cât trăiești există ceva ce poți realiza, ceva ce ar trebui să realizezi și ceva să înveți în viață. Sfârșitul unei drum nu înseamnă sfârșitul tuturor drumurilor. Tot așa cum anotimpurile

vin și pleacă în ciclurile lor și perioadele de succes și cele de dificultate, împlinirile și dezamăgirile, culmile și adâncimile emoțiilor vin și pleacă. Poate că acum ești la pământ însă această stare nu va dura pe vecie.

Cu cât mai repede îmi împărtășești preocupările și grijile tale, cu atât mai repede îți vei găsi o inspirație și un scop nou. Poate că lucrurile cele mai bune sunt chiar după colț dar nu vei ști niciodată asta dacă te oprești. Ia-Mă de mână și lasă-Mă să te călăuzesc într-o perioadă nouă de realizări și împliniri.